

HET MOOIE WERK VAN THERAPIEPAARDJES

'Een knuffelmoment en een beetje gekkigheid'

'Het lichtpuntje van de dag brengen': zo omschrijft de Dalfsense Karen Martin haar bijzondere vrijwilligerswerk. Met haar mini-therapiepaarden bezoekt de paardenhoudster wekelijks woonzorgcentra, ziekenhuizen, revalidatiecentra, verpleeghuizen en scholen.

Vandaag staat een bezoek aan Vilente woonzorgcentrum De Beekdal in Heelsum op de agenda. Karen komt aanrijden in een grote bus waarin de Amerikaanse minipaarden James Bond en Charlie staan. Zodra ze de paardjes uit de bus haalt nemen de twee direct de benen naar het sappige gras in het perk naast de parkeerplaats. Karen hoopt dat de dieren nu vast hun ontlasting doen, zodat ze straks in het woonzorgcentrum geen drollen hoeft te scheppen. En ja hoor, James poept op de parkeerplaats. Snel ruimt Karen het op en vervolgens loopt ze met de pony's richting de ingang. Een bezoeker die net naar buiten komt kijkt met grote ogen naar Karen en de paarden: "Komen ze nou echt met twee pony's naar binnen?" Karen is dit soort reacties gewend en loopt lachend door naar Lorissa Haan, de coördinator Welzijn en Activering door wie ze is ingehuurd. Lorissa pakt een paardje over en het stel loopt naar de lift. Alsof het dagelijkse kost is stappen James en Charlie achter de dames aan de lift in.

'KIJK EENS WIE WE HEBBEN MEEGENOMEN!'

Boven is de schoonmaker van dienst bezig met het dweilen van de gang.

Vol ongeloof staart hij naar de paardjes, die als twee makke honden een van de gezamenlijke huiskamers van het zorgcentrum binnenstappen. Het is een afdeling waar mensen met dementie verblijven. "Goedemorgen, kijk eens wie ik heb meegenomen!" zegt Lorissa opgewekt. "Dit zijn James en Charlie. Wat zijn ze mooi, hè?" Karen en Lorissa lopen ieder met een paardje aan de hand de ruimte door. De mensen die willen, mogen de dieren aanraken en aaien. "Kriebel maar lekker op zijn hoofd, dat vindt hij fijn," moedigt Lorissa een dame in een rolstoel aan. "Wat een mooierd, hè?" Ietswat onrustig loopt Charlie langs de ouderen en staat dan stil. Zijn staart gaat omhoog en ja hoor, hij moet poepen. De mensen moeten hard lachen. Lorissa ook: "Ach, hij moest gewoon nodig, daarom was hij zo onrustig."

Karen ruimt de mest snel op en gaat daarna met James bij een dame zitten die hem enthousiast over zijn snuit aait. Ze vertelt honderduit over het paard dat zij vroeger zelf had. "Dit is een van de positieve effecten van deze paarden-therapie," vertelt Karen. "De paarden maken emoties en verhalen los bij mensen. Therapie met paarden ontspant,

activeert en motiveert. Mensen herinneren zich weer dingen van vroeger en beginnen vaak spontaan te praten."

'WILT U ZE AAIEN?'

Het zorgcentrum nodigt de therapiepaarden tweemaal per jaar uit. Lorissa: "Dat doen we al jarenlang. We vinden het heel belangrijk om de mensen hier in contact te brengen met dieren. In de zomer hebben we altijd een boer met kippen en geiten. En in het voor- en najaar de paardjes. Dieren zeggen niks terug, zijn zacht en aibaar. We kiezen expres voor paarden, omdat weinig mensen bang zijn voor paarden. Dit in tegenstelling tot honden. Het bezoek vormt een heerlijke afleiding hier, een knuffelmoment en een beetje gekkigheid."

Een dame bekijkt het hele paarden-tafereel van een afstandje. "Ik hou niet van paarden," zegt ze met een zuinig mondje als Karen langskomt met James, en draait snel haar hoofd om. Karen loopt een laatste rondje met James en geeft iedereen die het wil de gelegenheid om een laatste aai of knuffel te geven. "We gaan naar de volgende, anders wordt het te veel voor de dieren."

'Komen ze nou echt met twee pony's naar binnen?'

‘Met de paardjes erbij beginnen mensen spontaan te praten’

Na de huiskamervisites krijgen ook de bewoners op hun eigen kamer een bezoekje. “We komen even gedag zeggen,” zegt Karen tegen een vrolijke dame aan de keukentafel. “We hebben bezoek mee, Charlie en James. Wilt u ze aaien?” “Nee!” roept de dame. Haar echtgenoot moet hard lachen. “Haha, mijn vrouw houdt niet van dieren.”

TWEE PAARDEN OP DE GANG

De paarden stappen de lift weer in voor het tweede huiskamerbezoek van vandaag. Onderweg naar de gezamenlijke woonruimte trekt het span veel bekijks van personeelsleden. Het is een ware attractie, deze twee paarden op de gang. Iedereen lijkt er vrolijk van te worden.

Op de volgende etage zitten de bewoners al klaar voor hun bijzondere gasten. “Mag hij roomboterkoek?” “Nee, doe maar niet. Geef hem maar een knuffel, dat is beter voor hem.” Charlie likt aan de knie van een dame en blijft een poosje staan. Hij sluit zijn ogen en laat zijn snuit relaxed op haar knie rusten. “Kijk, Charlie wordt rustig van u.” “Ja, het is wel een rustig paardje, hè? Ik hou erg van paarden. Ik ben met ze opgegroeid. Wat ben jij lief, zeg.” Een paar dames spelen een spelletje rummikub en ze onderbreken het spel voor dit speciale bezoek. Een van de dames speelt stug door. “Ik heb er niks mee, ik vind ze griezelig. Vroeger was ik bang voor het paard van de groenteboer. Die kwam altijd langs met paarden-wagen.” Ze geeft Charlie toch een aai over zijn bol. “Maar hij is best lief.”

LEKKER ROLLEN IN HET ZAND

Na het huiskamerbezoek volgt ook nu weer een rondje langs de mensen die op hun kamer zijn. Een mevrouw zit te haken aan tafel. Ze staat meteen op als ze James en Charlie ziet en aait hen met een lach van oor tot oor. “Ze zijn zo lekker rustig, wat een mooie dieren!” James begint onrustig te trappelen en Karen pakt hem stevig bij zijn halster.

“Het is mooi geweest, we hebben alle ruimtes gehad, we gaan naar de bus.”

Het is volgens Karen belangrijk de grenzen van de dieren te herkennen en te respecteren. “Als ze niet meer willen is het klaar, dan gaan we naar huis. Daar moeten ze straks echt even ontladen,” zegt Karen. “Lekker rollen in het zand, bokken, dan kun je je niet voorstellen dat ze hier zo braaf in de lift staan. Ze mogen dan weer lekker paard zijn.” De paarden vinden het leuk om dit werk te doen, volgens Karen. “Je merkt het aan de rust die ze voelen als we onderweg zijn, de opgewektheid bij aankomst en je ziet het aan het contact met bewoners of patiënten. Ze zijn blij met alle aandacht.”

‘ZE GAAN MET DE KINDEREN MEE NAAR SCHOOL’

Thuis in Dalfts en heeft Karen maar liefst negen therapiepaardjes op haar boerderij. Twee ervan zijn veulens van een jaar en nog in opleiding. Ze traint de dieren door van jongs af aan met ze te oefenen. “Je selecteert op karakter en begint heel klein met oefenen. Ik neem ze mee bij mij in huis, ze gaan eens mee naar school met de kinderen of mee naar de buurvrouw. Zo leren ze al heel jong om onder de mensen te zijn en overal mee naartoe te gaan. Als ze niet willen of bang zijn stop ik meteen. We doen het stapje voor stapje.”

‘JE ZIET CONNECTIES ONTSTAAN’

Het vrijwilligerswerk is voor Karen een bijzondere hobby, waar ze veel voldoening uit haalt. “Het is echt een geluksmoment voor veel bewoners. Je ziet connecties ontstaan en mensen ontspannen.” Elk bezoek raakt haar. “Zoals laatst een man, die woonde al vier maanden in het zorgcentrum en had nog nooit een woord gezegd. Het paard kwam naar hem toe en kroop bijna letterlijk bij hem op schoot. Toen begon die man opeens te zingen. Dat was zo ontroerend. Het is geweldig om te doen.”

STICHTING KA'S THERAPIEPAARDJES
Ka's Therapiepaardjes hebben een zacht en vriendelijk karakter. De Amerikaanse minipaardjes zijn intelligent en leergierig. Ze zijn klein van stuk, toegankelijk en lief. Ze zijn speciaal opgeleid om mee op bezoek te gaan. Per bezoek gaan er maximaal twee mee. Het welzijn van de dieren is erg belangrijk. Rust, ontspanning, uitdaging en verzorging staan voorop. Daarnaast gaat de stichting uit van het lerend vermogen van de paardjes. Ze staan thuis altijd bij elkaar in een ruime stal, of ze grazen gezellig met z'n allen in de wei. Vanuit deze vertrouwde omgeving leren de paardjes de basis zonder het natuurlijk gedrag uit het oog te verliezen.

In Amerika is therapie met minipaarden heel normaal. In Nederland is deze vorm van therapie nog niet zo bekend. Meer weten over Ka's Therapiepaardjes? Ga naar kastherapiepaardjes.nl of volg de stichting op Facebook en Instagram.